

Κάθε φορά που χαμηλώνεις για να δώσεις ένα χάδι

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Κάθε φορά που χαμηλώνεις για να δώσεις ένα χάδι, είναι σαν να γονατίζει ο ουρανός πάνω στη γη. Δεν είναι απλώς μια κίνηση· είναι μια μυστική συνάντηση αγάπης, όπου η καρδιά σου γίνεται το χέρι του Θεού. Σ' αυτή τη στιγμή της προσφοράς, δεν είσαι εσύ που δίνεις· είναι ο Θεός που δίνει μέσα από σένα.

Όταν σκύβεις για να αγγίξεις τον πόνο του άλλου, γίνεσαι ο φάρος που δείχνει ότι η αγάπη δεν έχει όρια. Σκύβεις, και εκείνος που πονά σηκώνεται. Χαμηλώνεις, και εκείνος που λυγίζει βρίσκει δύναμη. Το χάδι σου είναι η προσευχή που γίνεται πράξη, το δώρο που δεν ζητά τίποτα πίσω, η γέφυρα που ενώνει τη φθορά με την αιωνιότητα.

Ο κόσμος μετράει το μεγαλείο με τη δόξα, το ύψος με τη θέση, την αξία με την εξουσία. Μα εσύ, όταν σκύβεις για να γίνεις ένας υπηρέτης της αγάπης, τότε γίνεσαι ο πιο ψηλός άνθρωπος του κόσμου. Γιατί το αληθινό ύψος μετριέται από το βάθος της ψυχής σου, από το πόσο χαμηλά μπορείς να φτάσεις για να υψώσεις τον

αδελφό σου.

Μην διστάσεις να χαμηλώσεις. Σ' εκείνο το σκύψιμο της ταπείνωσης, ανατέλλει η πιο μεγάλη σου δόξα. Και κάθε χάνι που δίνεις, είναι σαν ένας μικρός θρίαμβος της αγάπης, ένας ψίθυρος του Θεού που λέει: «Δεν είσαι μόνος. Είμαι εδώ μαζί σου.»

Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης Πρόδρομος

